

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJIN *Nedjelja, 7. srpanj 2019.* [\[Multimedia\]](#)

Poslanje Crkve je navještaj i svjedočenje

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Današnji tekst iz Evanđelja (usp. *Lk* 10, 1-12.17-20) predstavlja Isusa koji u misiju, osim dvanaestorice apostola, šalje sedamdeset i dvojicu učenika. Broj sedamdeset dva vjerojatno označava sve narode. U Knjizi Postanka, naime, spominje se sedamdeset i dva različita naroda (usp. 10, 1-32). Tako ovo slanje predoznačuje poslanje Crkve da naviješta evanđelje svim narodima. Tim učenicima Isus je rekao: „Žetva je velika, ali radnika malo. Molite dakle gospodara žetve da radnike pošalje u žetvu svoju“ (r. 2).

Ovaj Isusov zahtjev uvijek vrijedi. Moramo uvijek moliti „gospodara žetve“, to jest Boga Oca, da pošalje radnike da rade na njegovom polju koje je svijet. I svaki od nas to mora činiti otvorena srca, s misionarskim stavom; naša molitva ne bi trebala biti ograničena samo na naše potrebe, na ono što nam je potrebno: molitva je istinski kršćanska ako ima i univerzalnu dimenziju.

Šaljući sedamdeset dvojicu učenika Isus im daje precizne upute, koje izražavaju karakteristike toga poslanja. Prva – već smo vidjeli – jest *molite*; druga: *idite*; a zatim: *Ne nosite sa sobom ni kese, ni torbe...*; *recite: „Mir kući ovoj“... u toj kući ostanite... Ne prelazite iz kuće u kuću; liječite bolesnike i kazujte im: „Približilo vam se kraljevstvo Božje!“*; i ako vas ne prime *izidite na ulice i otiđite odatle* (usp. rr. 2-10). Ti imperativi pokazuju da se poslanje temelji na molitvi; da je putujuće: nije nepomično, putujuće je; da zahtijeva odricanje i siromaštvo; da donosi mir i ozdravljenje, znakove blizine Kraljevstva Božjeg; da to nije prozelitizam, nego naviještanje i svjedočenje; te da također zahtijeva evanđeosku otvorenost i slobodu da se ode iz nekoga mjesta naglašavajući odgovornost odbacivanja poruke spasenja, ali bez osuda i prokletstava.

Ako se živi u tim okvirima, poslanje Crkve će biti obilježeno radošću. I kako ovaj odlomak završava? „Vратише se zatim sedamdesetdvojica radosni“ (r. 17). To nije prolazna radost koja proizlazi iz uspjeha poslanja; naprotiv, to je radost ukorijenjena u obećanju da – kaže Isus – „su

vam imena zapisana na nebesima“ (r. 20). Pod tim izrazom On podrazumijeva unutarnju radost, neuništivu radost koja se rađa iz svijesti da nas Bog poziva slijediti njegova Sina. To jest radost što smo njegovi učenici. Danas se, na primjer, svatko od nas, ovdje na trgu, može sjetiti imena koje je primio na dan krštenja: to je ime „zapisano na nebesima“, u srcu Boga Oca. Radost ovog dara čini svakog učenika misionarom, koji hoda u društvu Gospodina Isusa, koji uči od Njega bespridržajno se trošiti za druge, slobodan od sebe samoga i svega što posjeduje.

Zazovimo zajedno majčinsku zaštitu Presvete Marije, kako bi na svim mjestima podupirala poslanje Kristovih učenika; poslanje naviještati svima da nas Bog ljubi, da nas želi spasiti i poziva nas da budemo dionici njegova Kraljevstva.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre, premda je prošlo od toga nekoliko dana, pozivam vas da se pomolite za siromašne bespomoćne ljude ubijene ili ranjene u zračnom napadu na prihvatni centar za migrante u Libiji. Međunarodna zajednica ne smije tolerirati takva ozbiljna djela. Molim za žrtve: neka Bog mira primi pokojne u svoj zagrljaj a ranjenima bude na pomoći. Nadam se da će za najpotrebnije migrante biti organizirani humanitarni koridori na širi i usklađen način. Također se spominjem svih žrtava pokolja koji su se nedavno dogodili u Afganistanu, Maliju, Burkini Faso i Nigeru. Pomolimo se zajedno. [*Kratka šutnja*].